

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

Протокол № 95

Р І Ш Е Н Н Я

08 грудня 2021 р.

Про створення робочої групи з опрацювання проекту Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо упорядкування окремих питань пенсійного забезпечення та страхування працівників Державного бюро розслідувань (реєстр. № 5818 від 22.07.2021)

Відповідно до статті 15 Закону України «Про комітети Верховної Ради України»,

Комітет в и р і ш и в:

1. Створити робочу групу з опрацювання проекту Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо упорядкування окремих питань пенсійного забезпечення та страхування працівників Державного бюро розслідувань (реєстр. № 5818 від 22.07.2021), поданого Кабінетом Міністрів України.
2. Призначити головою робочої групи заступника голови Комітету Струневича В.О.
3. Доручити голові робочої групи Струневичу В.О. сформувати її склад та затвердити графік засідань робочої групи.

Голова Комітету

Г. Третьякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону України
про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо
захисту майнових прав окремих категорій осіб та відшкодування витрат
на догляд за такими особами
(реєстр. № 6083 від 23.09.2021)**

Відповідно до статей 93, 108, 114 Регламенту Верховної Ради України, Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 08 грудня 2021 року (протокол № 95) проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту майнових прав окремих категорій осіб та відшкодування витрат на догляд за такими особами (реєстр. № 6083 від 23.09.2021), поданий Кабінетом Міністрів України, і зазначає наступне.

Проектом Закону пропонується законодавчо запровадити механізм захисту майнових прав осіб похилого віку та удосконалення механізму повернення (компенсації) державі вартості послуг з догляду за особами похилого віку, звільненими за рішенням уповноваженого органу системи надання соціальних послуг від плати за надання їм соціальних послуг з догляду.

Законопроектом № 6083 передбачено внесення змін до:

Цивільного кодексу України в частині перегляду сутності договору довічного утримання та догляду; закріплення мінімальної вартості утримання за договором довічного утримання та догляду на рівні, не нижчому, ніж два прожиткових мінімуми для відповідної категорії осіб; посилення вимоги щодо захисту майнових прав недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена, шляхом доповнення переліку правочинів, для вчинення яких необхідно попередньо отримати дозвіл органу опіки та піклування;

Закону України "Про нотаріат" в частині накладання та зняття заборони відчуження майна за заявою органу опіки та піклування;

Закону України "Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей" в частині уточнення повноважень місцевих органів влади щодо запобігання випадкам незаконного відчуження житла і захисту майнових

прав осіб похилого віку та осіб з інвалідністю;

Закону України "Про соціальні послуги" в частині визначення механізму компенсації спадкоємцями вартості послуг, отриманих особою у закладах соціального обслуговування за умови фінансування цих послуг з державного бюджету, місцевого бюджету;

Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" в частині уточнення повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад у сфері соціального захисту населення.

Як зазначається розробником законопроекту, запропоновані законодавчі зміни матимуть вплив на ключові інтереси осіб похилого віку, які укладають договори довічного утримання та догляду; осіб, які зобов'язані здійснювати догляд за своїми родичами відповідно до Сімейного кодексу України; осіб, які потребують соціальних послуг з догляду; недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена; працівників органів опіки та піклування.

Аналізуючи норми законопроекту варто звернути увагу на наступне:

1. Відповідно до діючого законодавства спадкоємець за заповітом чи за законом має право прийняти спадщину або не прийняти її (частина перша статті 1268 ЦК).

При цьому здійснення спадкоємцями права на спадкування залежить від вчинення чи не вчинення ними певних дій.

Так, відповідно до частини третьої статті 1268 ЦК спадкоємець, який постійно проживав разом із спадкодавцем на час відкриття спадщини, вважається таким, що прийняв спадщину, якщо протягом строку, встановленого статтею 1270 цього Кодексу, він не заявив про відмову від неї.

Спадкоємець, який бажає прийняти спадщину, але на час відкриття спадщини не проживав постійно із спадкодавцем, має подати нотаріусу або в сільських населених пунктах – уповноваженій на це посадовій особі відповідного органу місцевого самоврядування заяву про прийняття спадщини (частина перша статті 1269 ЦК).

Для прийняття спадщини встановлюється строк у шість місяців, який починається з часу відкриття спадщини (частина перша статті 1270 ЦК).

Спадкоємець, який прийняв спадщину, може одержати свідоцтво про право на спадщину (частина 16 перша статті 1296 ЦК).

Беручи до уваги наведене, слід враховувати, що на практиці може виникнути ситуація, коли особа, яка відповідно до положень ЦК може бути спадкоємцем, проте в силу пропозованих змін вважатиметься усунутою від права на спадкування. В той же час, у разі звернення до нотаріуса (або до уповноваженої посадової особи відповідного органу місцевого самоврядування) із заявою для прийняття спадщини чи з метою отримання свідоцтва про право на спадщину, необхідно, щоб нотаріус (уповноважена посадова особа відповідного органу місцевого самоврядування) володів інформацією про те, що така особа не має права на спадкування (як така, що

ухилилася від здійснення догляду за спадкодавцем, а витрати з утримання, догляду, лікування, поховання останнього здійснювалися державним або комунальним закладом, які надають соціальні послуги з догляду).

У свою чергу, проектом Закону не передбачено запровадження механізму повідомлення нотаріусу (уповноваженій особі відповідного органу місцевого самоврядування) про те, що існували вищевказані умови догляду, утримання, лікування, поховання спадкодавця.

Під час доопрацювання механізму компенсації спадкоємцями вартості послуг, отриманих особою – спадкодавцем у закладах соціального обслуговування за умови фінансування цих послуг з державного або місцевого бюджету, було б доречно вивчити та дослідити можливість застосування деяких принципів вже існуючого в цивільному законодавстві механізму задоволення спадкоємцями вимог кредиторів (наприклад, статті 1281, 1282 ЦК).

2. Пропозиція проекту Закону викласти у новій редакції ст. 14 Закону України "Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей", в якій більш детально визначити обов'язки і повноваження місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері запобігання бездомності осіб похилого віку та осіб з інвалідністю, не узгоджується з чинними актами законодавства у сфері надання соціальних послуг.

Зокрема, відповідно до абз. 6 ч.1 ст. 14 проекту Закону місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування у разі потреби та за бажанням осіб похилого віку та осіб з інвалідністю забезпечують укладення із закладом державної або комунальної форми власності, який надає соціальні послуги з догляду, договору довічного утримання та догляду.

Водночас Закон України "Про соціальні послуги" визначає основні організаційні та правові засади надання соціальних послуг, спрямованих на профілактику складних життєвих обставин, подолання або мінімізацію їх негативних наслідків, особам/сім'ям, які перебувають у складних життєвих обставинах. Відповідно до ст. 22 цього Закону підставою для надання соціальних послуг є договір про надання соціальних послуг, а не договір довічного утримання (догляду). При цьому у вказаному Законі взагалі не згадується договір довічного утримання (догляду) в жодній нормі.

Крім того, з аналізу запропонованої норми не зрозуміло, хто виступатиме сторонами відповідного договору довічного утримання та догляду і в якому статусі виступатиме відповідний орган державної влади чи місцевого самоврядування.

До того ж пропонується норма не визначає, хто буде нести витрати за послуги нотаріусу. Водночас згідно зі ст. 745 ЦК договори довічного утримання (догляду) підлягають обов'язковому нотаріальному посвідченню, що зазвичай обумовлює значні витрати.

3. Надання повноважень місцевим органам виконавчої влади, органам

місцевого самоврядування щодо проведення серед громадян похилого віку та осіб з інвалідністю інформаційно-роз'яснювальної роботи щодо наслідків учинюваних ними правочинів з нерухомим майном не відповідає чинному законодавчому регулюванню цього питання (нова редакція ст. 14 Закону України "Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей").

Так, відповідно до абз. 3 ст. 5, ч. 11 ст. 44 Закону України "Про нотаріат" нотаріус зобов'язаний сприяти фізичним та юридичним особам у здійсненні їх прав та захисті законних інтересів, роз'яснювати права і обов'язки, попереджати про наслідки вчинюваних нотаріальних дій для того, щоб юридична необізнаність не могла бути використана їм на шкоду; встановлення дійсних намірів кожного з учасників правочину здійснюється шляхом встановлення нотаріусом однакового розуміння сторонами значення, умов правочину та його правових наслідків для кожної із сторін.

Більше того, згідно з п. 4 ч. 1 ст. 49 цього Закону нотаріус зобов'язаний відмовити у вчиненні нотаріальної дії, якщо є сумніви у тому, що фізична особа, яка звернулася за вчиненням нотаріальної дії, усвідомлює значення, зміст, правові наслідки цієї дії або ця особа діє під впливом насильства.

Відповідно до ст. 25 Закону України "Про місцеві державні адміністрації" та ст. 381 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування забезпечують надання безоплатної первинної правової допомоги.

Водночас відповідно до ст. 11 Закону України "Про безоплатну правову допомогу" органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування зобов'язані проводити особистий прийом осіб, які потребують безоплатної первинної правової допомоги, з питань, що належать до компетенції відповідного органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування.

Разом з тим положення вказаних законів не передбачають повноважень місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування проводити інформаційно-роз'яснювальну та просвітницьку роботу серед громадян похилого віку та осіб з інвалідністю щодо наслідків учинюваних ними правочинів з нерухомим майном за місцем їхнього проживання.

Таким чином, проектом Закону передбачено розширення дискреційних повноважень місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування за відсутності визначення вичерпних випадків, підстав, форм, строків, порядку здійснення таких повноважень, контролю за їх здійсненням та відповідальності за можливі зловживання під час їх здійснення.

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів отримав експертні висновки від:

Міністерства соціальної політики України про підтримку законопроекту;
Міністерства економіки України, Національної сервісної служби України,

Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Асоціації міст України про відсутність пропозицій і зауважень до законопроекту;

Міністерства юстиції України із зауваженнями до проекту закону;

Міністерства фінансів України, яке у своєму висновку зазначило, що прийняття акту не потребуватиме фінансових витрат з державного та місцевих бюджетів.

За результатами розгляду та обговорення проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту майнових прав окремих категорій осіб та відшкодування витрат на догляд за такими особами (реєстр. № 6083 від 23.09.2021), поданий Кабінетом Міністрів України, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок та прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України:

1. Проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту майнових прав окремих категорій осіб та відшкодування витрат на догляд за такими особами (реєстр. № 6083 від 23.09.2021), поданий Кабінетом Міністрів України, включити до порядку денного шостої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання.

2. За наслідками розгляду законопроекту в першому читанні, відповідно до пункту 1 частини першої статті 114 Закону України "Про регламент Верховної Ради України", прийняти за основу з дорученням Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів при підготовці до другого читання доопрацювати зазначений законопроект відповідно до частини першої статті 116 Закону України "Про Регламент Верховної Ради України" щодо внесення змін до тексту проекту стосовно механізму захисту майнових прав осіб похилого віку та повернення (компенсації) витрат вартості послуг, отриманих особою похилого віку у приватних (недержавних) закладах соціального обслуговування.

3. Доручити виступити на пленарному засіданні Верховної Ради України з цього питання Голові Комітету Третяковій Г.М.

Проект постанови Верховної Ради України додається.

Голова Комітету

Г.Третякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону України про державний контроль за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки (реєстр. № 6119 від 30.09.2021)

Відповідно до статей 93, 108, 114 Регламенту Верховної Ради України, Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 08 грудня 2021 року (протокол № 95) проект Закону України про державний контроль за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки (реєстр. № 6119 від 30.09.2021), поданий Кабінетом Міністрів України, і зазначає наступне.

Проект Закону розроблено з метою посилення адресності надання окремих видів соціальної підтримки, надання якісних та безпечних соціальних послуг через підвищення ефективності діяльності посадових осіб Національної соціальної сервісної служби, здійснення ними контролю за дотриманням законодавства під час надання соціальної підтримки.

Проектом Закону пропонується визначити:

Національну соціальну сервісну службу суб'єктом державного контролю з питань соціальної підтримки; місцеві державні адміністрації, виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах рад, центри надання адміністративних послуг, надавачів соціальних послуг – об'єктами державного контролю;

способи здійснення державного контролю, зокрема проведення планових та позапланових перевірок відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»;

повноваження Національної соціальної сервісної служби щодо здійснення державного контролю за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки;

повноваження, права та обов'язки посадової особи Національної соціальної сервісної служби;

санкції за порушення вимог законодавства з питань соціальної підтримки, надання соціальних послуг;

підстави для видачі приписів щодо виявлених порушень законодавства;
підстави для зупинення діяльності надавачів соціальних послуг;
оскарження приписів і розгляд спорів, що виникають під час здійснення державного контролю з питань соціальної підтримки, у тому числі надання соціальних послуг.

Державний контроль з питань соціальної підтримки буде здійснюватися Національною соціальною сервісною службою в межах видатків, передбачених для зазначеного центрального органу виконавчої влади на управління у сфері реалізації політики щодо соціального захисту населення та захисту прав дітей.

Як зазначається розробником законопроекту, запропоновані законодавчі зміни забезпечать врегулювання питань здійснення державного контролю під час надання соціальної підтримки, у тому числі соціальних послуг, відповідальності у сфері соціальних послуг, створить умови для надання безпечних соціальних послуг. Реалізація акта матиме вплив на інтереси осіб/сімей, які отримують соціальні послуги, соціальну підтримку, посадових осіб Національної соціальної сервісної служби, надавачів соціальних послуг.

Слід зазначити, що основні організаційні та правові засади надання соціальних послуг, спрямованих на профілактику складних життєвих обставин, подолання або мінімізацію їх негативних наслідків, особам/сім'ям, які перебувають у складних життєвих обставинах, визначає Закон України «Про соціальні послуги».

За результатами проведення антикорупційної експертизи Національне агентство з питань запобігання корупції ідентифікувало у законопроекті корупціогенний фактор, як необґрунтоване розширення дискреційних повноважень Національної соціальної сервісної служби України щодо визначення підприємців, стосовно яких здійснюватиметься державний контроль.

Так, згідно із Законом України «Про соціальні послуги» надавачі соціальних послуг – це юридичні та фізичні особи, фізичні особи – підприємці, включені до розділу «Надавачі соціальних послуг» Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг. У ст. 13 зазначеного Закону встановлено, що надавачі соціальних послуг провадять свою діяльність відповідно до законодавства про соціальні послуги, на підставі установчих та інших документів, якими визначено перелік соціальних послуг та категорії осіб, яким надаються такі послуги, за умови забезпечення їх відповідності критеріям діяльності надавачів соціальних послуг, встановленим Кабінетом Міністрів України.

У ч. 2 ст. 4 проекту Закону пропонується, крім надавачів соціальних послуг, до об'єктів державного контролю віднести, зокрема, юридичних осіб/фізичних осіб – підприємців, які мають ознаки надання соціальних послуг. При цьому повноваження встановлювати критерії таких ознак передбачається надати Мінсоцполітики.

Тобто проектом Закону необґрунтовано розширено коло суб'єктів, які підлягають державному нагляду, а НССУ надано дискреційні повноваження визначати критерії належності юридичних осіб/фізичних осіб – підприємців до об'єктів вказаного контролю.

Встановлення цих критеріїв на рівні підзаконного акта створює умови для виникнення корупційних ризиків, зокрема визначення таких суб'єктів Нацсервісслужбою на власний розсуд.

Відповідно до ч. 1 ст. 13 Закону України «Про соціальні послуги» критерії до діяльності надавачів соціальних послуг встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Враховуючи викладене, критерії до юридичних осіб/фізичних осіб – підприємців, які мають ознаки надання соціальних послуг та яких разом із надавачами соціальних послуг запропоновано віднести до об'єктів державного контролю, також повинен встановлювати Кабінет Міністрів України.

При цьому з огляду на те, що визначення основних понять та правових засад надання соціальних послуг встановлено у Законі України «Про соціальні послуги», визначення поняття юридичних осіб/фізичних осіб – підприємців, які мають ознаки надання соціальних послуг, доцільно навести саме у цьому Законі.

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів отримав експертні висновки від:

Комітету з питань бюджету який зазначає, що законопроект буде реалізовуватися у межах бюджетних призначень, встановлених Національній соціальній сервісній службі України законом про державний бюджет;

Міністерства соціальної політики України про підтримку законопроекту;

Міністерства економіки України, що погоджує проект закону за умови врахування висловлених зауважень;

Національної сервісної служби України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Міністерства юстиції України про відсутність пропозицій і зауважень до законопроекту;

Міністерства фінансів України, яке у своєму висновку зазначило, що прийняття акту не впливатиме на показники державного бюджету і буде здійснюватися в межах видатків, передбачених за бюджетною програмою за КПКВК 250910 «Керівництво та управління у сфері реалізації політики щодо соціального захисту населення та захисту прав дітей».

За результатами розгляду та обговорення проекту Закону України про державний контроль за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки (реєстр. № 6119 від 30.09.2021), поданий Кабінетом Міністрів України, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок та прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України:

1. Проект Закону України про державний контроль за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки (реєстр. № 6119 від 30.09.2021), поданий Кабінетом Міністрів України, включити до порядку денного шостої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання.

2. За наслідками розгляду законопроекту в першому читанні, відповідно до пункту 1 частини першої статті 114 Закону України «Про регламент Верховної

Ради України», прийняти за основу з дорученням Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів при підготовці до другого читання доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням застережень висловлених Національним агентством з питань запобігання корупції в частині необґрунтованого розширення повноважень Національної соціальної сервісної служби України щодо визначення підприємців, стосовно яких здійснюватиметься державний контроль.

3. Доручити виступити на пленарному засіданні Верховної Ради України з цього питання Голові Комітету Третяковій Г.М.

Проект постанови Верховної Ради України додається.

Голова Комітету

Г.Третякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону України
про внесення змін до Закону України «Про гуманітарну допомогу»
щодо вдосконалення порядку визнання товарів, виконаних робіт,
наданих послуг гуманітарною допомогою
(реєстр. № 6204 від 22.10.2021)**

За дорученням Голови Верховної Ради України та відповідно до статей 93, 108, 114 Регламенту Верховної Ради України Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 8 грудня 2021 року (протокол № 95) проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо вдосконалення порядку визнання товарів, виконаних робіт, наданих послуг гуманітарною допомогою (реєстр. № 6204 від 22.10.2021), поданий Кабінетом Міністрів України, і зазначає наступне.

Законопроектом за реєстр. № 6204 пропонується надати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту повноваження щодо визнання товарів, виконаних робіт, наданих послуг гуманітарною допомогою, що надається Україною іноземним державам на виконання рішення Верховної Ради України або Президента України. Відповідні зміни пропонується внести до статей 4, 5, 8 Закону України «Про гуманітарну допомогу».

На думку авторів законопроекту, реалізація проекту акта дозволить спростити та прискорити процедуру визнання гуманітарної допомоги, що надається Україною постраждалим державам відповідно до статті 10 Закону України «Про гуманітарну допомогу».

Разом з тим, слід зауважити наступне. Відповідно до статті 10 Закону України «Про гуманітарну допомогу» постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2001 року N 161 затверджено Порядок надання Україною гуманітарної допомоги, яким передбачено, що Державна служба з надзвичайних ситуацій організовує закупівлю товарів і послуг, зокрема із завантаження, вивезення та складування гуманітарних вантажів, здійснює їх супроводження до місця призначення та передачу отримувачам. Чинним Порядком також визначено,

що Мінсоцполітики приймає рішення про визнання вантажу гуманітарною допомогою, Державна податкова служба України та Адміністрація Держприкордонслужби відповідно до акта Верховної Ради України або Президента України та рішення Мінсоцполітики забезпечує митне оформлення і контроль під час переміщення вантажу гуманітарної допомоги через державний кордон України, а Міністерство фінансів України здійснює контроль за цільовим використанням бюджетних коштів, які спрямовуються на надання Україною гуманітарної допомоги іншим країнам.

Проаналізувавши поданий Урядом законопроект Комітет визнав його недостатньо обґрунтованим та вважає, що наділення Державної служби з надзвичайних ситуацій додатковими повноваженнями щодо визнання закуплених нею товарів і послуг гуманітарною допомогою може вплинути на об'єктивність чи неупередженість прийняття нею рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання зазначених повноважень.

Міністерство фінансів України повідомляє, що прийняття законопроекту не впливатиме на показники державного і місцевих бюджетів та підтримує його.

Міністерство соціальної політики України, Міністерство економіки України Уповноважений Верховної Ради України з прав людини повідомляють про відсутність пропозицій до нього.

Комітет Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування рекомендує Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів внести на розгляд Верховної Ради України пропозицію про прийняття за основу проекту Закону про внесення змін до Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо вдосконалення порядку визнання товарів, виконаних робіт, наданих послуг гуманітарною допомогою (реєстр. № 6204 від 22.10.2021), внесеного Кабінетом Міністрів України.

За результатами розгляду Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок та прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо вдосконалення порядку визнання товарів, виконаних робіт, наданих послуг гуманітарною допомогою (реєстр. № 6204 від 22.10.2021) включити до порядку денного шостої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання і керуючись пунктом третім частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України, за наслідками розгляду в першому читанні повернути суб'єктам права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

Співдоповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України з цих питань від Комітету визначено Голову Комітету Третякову Галину Миколаївну.

Проект постанови Верховної Ради України додається.

Голова Комітету

Г. Третякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Р І Ш Е Н Н Я

Протокол № 95

08 грудня 2021 року

Про створення робочої групи з обміну інформацією між апаратами Верховної Ради України, Верховного Суду, Міністерства соціальної політики України, Міністерства юстиції України щодо врахування судової практики в законотворчому процесі з метою напрацювання механізмів реалізації судових рішень

Відповідно до Рішення Комітету від 30 липня 2021 року (протокол № 80) щодо затвердження Рекомендацій слухань у Комітеті на тему: «Чорнобильська катастрофа. Стан соціальної захищеності постраждалих осіб та актуальні завдання подолання наслідків» та керуючись пунктом 5 частини першої статті 15 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», **Комітет в и р і ш и в:**

1. Створити робочу групу з обміну інформацією між апаратами Верховної Ради України, Верховного Суду, Міністерства соціальної політики України, Міністерства юстиції України щодо врахування судової практики в законотворчому процесі з метою напрацювання механізмів реалізації судових рішень.

2. Призначити головою робочої групи Голову підкомітету з питань соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Арсенюка О.О.

3. Доручити голові робочої групи Арсенюку О.О. сформувати її склад.

Голова Комітету

Г. Третякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

Р І Ш Е Н Н Я

Протокол № 95

08 грудня 2021 року

Про створення робочої групи з доопрацювання до другого читання проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (нова редакція) та інших законодавчих актів України (реєстр. № 3663)

Відповідно до статті 15 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» та на виконання Постанови Верховної Ради України «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (нова редакція) та інших законодавчих актів України» від 18 листопада 2021 року № 1899-ІХ,

Комітет вирішив:

1. Створити робочу групу з доопрацювання до другого читання проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (нова редакція) та інших законодавчих актів України (реєстр. № 3663).
2. Призначити головою робочої групи заступника голови Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Струневича В.О.
3. Доручити голові робочої групи Струневичу В.О. сформувати її склад та затвердити графік засідань робочої групи.

Голова Комітету

Г.М. Третьякова